

2) Дали тази норма (член 23, посочен по-горе) трябва да се тълкува във връзка с член 3 от Директива 2003/55/ЕО (който предвижда в параграф 2, че държавите-членки могат да налагат на предприятията за природен газ, за общите икономически интереси, задължения към обществото, които могат да бъдат свързани — що се отнася до това, което ни интересува в настоящия случай — с цената на доставките) в смисъл, че не противоречи на посочените общности разпоредби национална норма, която с оглед на особеното състояние на пазара, характеризиращо се все още с липса на условия на „ефективна конкуренция“, поне в сектора на търговията на едро, допуска определянето по административен ред на референтна цена на природния газ — цена, която задължителна трябва да се включва в търговските услуги, предлагани от всеки продавач на неговите домашни клиенти, в рамките на понятието за обща услуга, въпреки че всички клиенти трябва да се считат за „свободни“?

(¹) ОВ L 176, стр. 57; Специално издание на български език, 2007 г., глава 12, том 2, стр. 80.

Иск, предявен на 25 юни 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Кралство Швеция

(Дело C-274/08)

(2008/C 236/10)

Език на производството: шведски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: V. Schima и P. Dejmek)

Ответник: Кралство Швеция

Искания на ищеца

— да се установи, че като не е взело подходящи мерки, за да гарантира изискванията на функционално отделяне между интересите на разпределението и производството във вертикално интегрирано предприятие съгласно член 15, параграф 2, буква б) и в) от Директива 2003/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2003 година относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и отменяща Директива 96/92/ЕО (¹), като не е натоварило регулаторния орган да отговаря за определянето или одобряването, преди влизането им в сила, поне на методиките, използвани за пресмятане или за създаване на условия за

достъп до национални мрежи, включително тарифите за пренос и разпределение съгласно член 23, параграф 2, буква а) от нея, Кралство Швеция не е изпълнило задълженията си по силата на посочената директива

— да се осъди Кралство Швеция да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на твърдението си, че член 15, параграф 2, букви б) и в) е транспониран в шведското право, Кралство Швеция се позовава на множество разпоредби от Закона за електроенергията, от които е видно, че управлението на мрежа (дейност по разпределението) трябва да е предмет на отделно счетоводство и одиторите на дружеството, управляващо мрежата трябва да одитират отделно това счетоводство. Освен това Кралство Швеция твърди, че общите разходи на оператор на мрежа и на друго дружество трябва да се осчетоводят при оператора само за тази част, която се отнася до него. Освен това, операторите на мрежи трябва да направят план за наблюдение и да следят той да бъде изпълняван.

Комисията обаче застъпва становището, че ясните изисквания при организацията на управленската структура, посочени в член 15, параграф 2, букви б) и в) не могат да се считат за изпълнени с общите правила, например, за отделно счетоводство на разходите или общо приложими наказания.

Според Кралство Швеция изискванията за функционално отделяне са изпълнени с общите разпоредби на Закона за акционерните дружества, съгласно който дружествата-майки и дъщерните дружества са отделни юридически лица и са отделни правни субекти.

Комисията застъпва становището, че дадено дружество-майка, в качеството на мажоритарен акционер, оказва решаващо въздействие върху своето или своите дъщерни дружества, тъй като определени важни решения попадат в правомощието за вземане на решения от акционерите. Дружество за разпределение и неговия Управителен съвет следователно не могат никога да бъдат независими от мажоритарния акционер единствено на основание на дружественото право. Нещо повече, обстоятелството, че дадено интегрирано дружество спазва разпоредбите на Закона за акционерните дружества относно одитния контрол и ограниченията при прехвърляне на активи не означава според Комисията, че са изпълнени изискванията на отделното управление. Според Комисията, правилното транспониране на член 15, параграф 2, букви б) и в) предполага наличието на задължителни правила, които ясно отразяват посочените в тези разпоредби условия, а именно гаранцията, че управлението на дейността по разпределение може да се осъществява отделно, независимо от интегрираното електроенергийно предприятие, що се отнася до разпределението и активите, необходими за управлението, поддържането и развитието на мрежата. Тези изисквания не са изпълнени с разпоредбите на Закона за акционерните дружества.

Както е видно от текста на член 23, параграф 2, буква а) от Директивата, този член изисква система на предварително одобрение на тарифите за мрежи или поне на методиките, използвани при изчисляването или определянето им. Кралство Швеция изрично посочва, че действащият в момента шведски режим за изчисляване на тарифите за мрежи както и критериите, на които те трябва да отговарят, почиват върху система на последващ контрол, а въвеждането на новият режим на предварително одобрение е в процес на проучване, като проект на закон в този смисъл вероятно ще бъде подаден в Парламента през м. юни 2008 г.

При изложените по-горе обстоятелства, Комисията е приела, че Кралство Швеция не е правилно транспонирало Директива 2003/54 в националното си право, по-специално член 15, параграф 2, букви б) и в) и член 23, параграф 2, буква а) от нея.

(¹) ОВ L 176, стр. 37; Специално издание на български език 2007 г., глава 12, том 2, стр. 61.

Преюдициално запитване, отправено от Tribunal administratif (Люксембург) на 26 юни 2008 г. — Miloud Rimoumi, Gabrielle Suzanne Marie Prick/Ministre des Affaires Étrangères et de l'Immigration

(Дело C-276/08)

(2008/C 236/11)

Език на производството: френски

Преращаща юрисдикция

Tribunal administratif [Административен съд]

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Miloud Rimoumi, Gabrielle Suzanne Marie Prick

Ответник: Ministre des Affaires Étrangères et de l'Immigration

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 2, параграф 2, буква а), член 3, параграф 1 и член 7, параграф 2 от Директива 2004/38/ЕО за изменение на

Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща Директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО (¹) да се тълкуват в смисъл, че се отнасят само до членовете на семейство, които са получили това качество преди датата, на която гражданинът на Съюза, когото възнамеряват да придружат или с когото да се съберат, е упражнил предоставеното му по силата на член 39 от Договора за ЕО право на свободно движение, или, напротив, всеки гражданин на Съюза, който упражнява своето право на свободно движение и е установен в държава-членка, различна от тази, на която е гражданин, има право да се събере с член на семейството си, без по отношение на последния да се поставя условие относно момента на придобиване на това качество?

(¹) Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите-членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща Директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО (ОВ L 158, стр. 77; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 56).

Преюдициално запитване, отправено от Cour de cassation (Франция) на 30 юни 2008 г. — Société Moteurs Leroy Somer/Société Dalkia France, Société Ace Europe

(Дело C-285/08)

(2008/C 236/12)

Език на производството: френски

Преращаща юрисдикция

Cour de cassation

Страни в главното производство

Жалбоподател: Société Moteurs Leroy Somer

Ответници: Société Dalkia France, Société Ace Europe